

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda M. D. H. te H. B., zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja X. d.d., Z., kojeg zastupa predsjednik Uprave G. J. i prokurist mr. sc. S. Č., svi zastupani po opunomoćeniku N. G., odvjetniku iz Odvjetničkog društva G. i p. u Z., protiv tuženika Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24 b, kojeg zastupaju I. V. i I. I., službene osobe, radi inspekcijskog nadzora, 3. svibnja 2013.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Poništava se rješenje Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, KLASA: UP/I-041-02/12-03/1, URBROJ: 326-662-12-5 od 27. rujna 2012.

II. Tuženik je dužan nadoknaditi tužitelju sve prouzročene mu troškove ovog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom obračunom po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje prethodilo tekućem polugodištu, uvećanom za 8 %-ih poena, a tekućom od presuđenja do isplate, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.“

Obrazloženje

Tuženik je rješenjem KLASA: UP/I-041-02/12-03/1, URBROJ: 326-662-12-5 od 27. rujna 2012. naložio tužitelju da otkloniti nezakonitosti i nepravilnosti na način da na dan 30. rujna 2012. i nadalje uključi ulaganja u dionice izdavatelja Y. d.d. i izdavatelja A. d.d., kao odbitnu stavku u izračunu kapitala, na poziciji IV. 3 Nelikvidna sredstva u obrascu IK-NO Izračun kapitala i jamstvenog kapitala te da dokaz o izvršenju naloženog dostavi u okviru tromjesečnog izvješća u roku od mjesec dana od dana isteka izvještajnog tromjesečja.

Tužitelj osporava zakonitost pobijanog akta, zbog pogrešne primjene odredbe članka 97. stavka 1. točke 3. i stavka 2. Zakona o osiguranju, kao i odredbe članka 7. stavka 5. točke 3. Pravilnika o načinu izračuna kapitala, jamstvenog kapitala i adekvatnosti kapitala društva za osiguranje i društva za reosiguranja na konkretnu pravnu situaciju. Citira mišljenje tuženika o pojmu „organiziranog tržišta“ i „uređenog tržišta“. Smatra da je neutemeljenost stava tuženika vidljiva iz same odredbe članka 97. stavka 2. Zakona o osiguranju koja koristi termin „organizirano tržište“, a ne „uređeno tržište“, koje spominje tuženik. Poziva se na na odredbe Zakona o tržištu kapitala koje definiraju multilateralnu trgovinu (MTP) i uređeno tržište. Ističe kako je s tuženikove strane pogrešno pojmovno izjednačenje organiziranog i uređenog tržišta. Tvrdi kako je iz odredbi Zakona vidljivo da je zakonodavac htio naglasiti različitost navedenih termina kada su u pitanju ulaganja u imovinu za pokriće tehničkih pričuva, koja sa stajališta društva za osiguranje čine posebnu imovinu za pokriće obveza iz osiguranja te smatra kako je logično da se uvodi kriterij „uređenog tržišta“ kao jedan od segmenata „organiziranog tržišta“ za koje su propisani zahtjevniji uvjeti. Smatra kako je pojam „organiziranog tržišta“ u spornoj odredbi članka 97. stavak 1. točka 3. Zakona o osiguranju korišten s namjerom (a ne omaškom) zakonodavca, jer taj pojam obuhvaća i uređeno tržište i MTP na koju su uvrštene sporne dionice Y. d.d. Poziva se nadalje, i citira, odredbu članka 508. stavka 2. Zakona o tržištu kapitala.

Obrazlaže računovodstveno određene kapitala i iskazivanja stavki odbitka te smatra kako postupanjem tuženika navedenim u rješenju dolazi do dvostrukog odbijanja revaloriziranog iznosa financijske imovine i to prvi put ne iskazivanjem iznosa revalorizacijske pričuve u okviru dopunskog kapitala i drugi put umanjnjem kapitala za tzv. odbitne stavke o knjigovodstvenoj vrijednosti (koja u sebi uključuje i revalorizirani iznos). Navodi kako dionice Y. d.d. i A. d.d. imaju knjigovodstvenu vrijednost od 92.632.776,00 kuna koja u sebi uključuje i revalorizacijsku pričuvu od 19.327.469,00 kuna te daje taj dio revalorizirane vrijednosti iskazan u Izvještaju o financijskom položaju (bilanci) u okviru pozicije kapitala. Budući da društvo nije zatražilo suglasnost nadležnog tijela u postupku izračuna kapitala i jamstvenog kapitala na Obrascu IK-NO, navodi kako nije iskazalo ovaj iznos na poziciji dopunskog kapitala čime je knjigovodstveni kapital umanjen za iznos od 19.327.469,00 kuna. Ističe kako će se provedbom rješenja računovodstveni kapital umanjiti najprije za 19.327.469,00 kuna nepriznatih revalorizacijskih rezervi na poziciji dopunskog kapitala, pa zatim za 92.632.776,00 kuna ukupne knjigovodstvene vrijednosti ulaganja, što iznosi 111.960.245,00 kuna. Smatra daje ovakvim postupanjem potpuno izvrnut smisao tzv. „nelikvidnih“ sredstava, njihova procjenjivanja, kao i priznavanja u kapitalu. Poziva se na mišljenje neovisnog ekonomskog stručnjaka prof. dr. sc. S. O., koje prilaže uz tužbu.

Predlaže da Sud poništi osporavano rješenje te da mu tuženik nadoknadi sve prouzročene troškove postupka.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako u cijelosti osporava osnovanost tužbenog zahtjeva. Navodi kako je Zakonom o osiguranju i Zakonom o hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga ovlašten obavljati nadzor nad tužiteljem. Ističe kako je osporavano rješenje doneseno nakon što je obavljen posredni nadzor poslovanja tužitelja, a o čemu je i sastavljen zapisnik. Ističe kako je tužitelju tijekom postupka bilo omogućeno izjasniti se o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima vlažnim za rješavanje predmetne upravne stvari te daje u tom smislu tužitelj i bio pozvan na davanje očitovanja na zapisnik, a što je isti propustio učiniti. Navodi kako ne prihvaća navode tužitelja da su pri donošenju osporavanog rješenja pogrešno primijenjene odredbe članka 97. stavak 1. točka 3. i stavka 2. Zakona o osiguranju, kao i odredbe članka 7. stavka 5. točke 3. Pravilnika o načinu izračuna kapitala, jamstvenog kapitala i adekvatnosti kapitala društva za osiguranje i društva za reosiguranje. Tvrdi kako je na zahtjev tužitelja izdao Mišljenje o tretiranju ulaganja u dionice društva Y. d.d., kao odbitne stavke u izračunu kapitala društva X. d.d., a kojim mišljenjem je tužitelju dano tumačenje odredaba članka 93., 94., 96. i 97. Zakona o osiguranju. Ističe kako su u svrhu primjene pravila o upravljanju rizicima, odnosno utvrđivanja adekvatnosti kapitala, društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje, dužna izračunavati iznos kapitala u skladu s odredbama glave IV. točka 2. Zakona o osiguranju te jamstvenog kapitala u skladu s odredbama članka 100. navedenog Zakona i odredbama Pravilnika. Navodi kako tužitelj ulaganja u dionice izdavatelja Y. d.d. u iznosu od 70.350.700,95 kuna, izdavatelja A. d.d. u iznosu od 22.339.080,00 kuna, nije u skladu s odredbama članka 97. stavak 1. točka 3. i stavka 2. Zakona o osiguranju iskazao kao odbitne stavke u obrascu IK-NO na poziciji IV. 3 Nelikvidna sredstva. Tvrdi kako tužitelj svojom interpretacijom zakonskih odredaba zanemaruje intenciju zakonodavca za zaštitom sigurnog i dobrog poslovanja društva za osiguranje, a time i osiguranika. Navodi kako dionice koje ne kotiraju na organiziranom tržištu, zakonodavac tretira kao nelikvidna sredstva, pri čemu se ulaganja u dionice primljene na MTP, kao puno rizičnijem obliku ulaganja u financijske instrumente, nužno reflektira i u odredbama Zakona o osiguranju o upravljanju rizicima, prema kojima se dionice kojima se trguje na MTP-u moraju odbiti od zbroja osnovnog i dopunskog kapitala. S tim u vezi ističe da je uređeno tržište trgovinski segment kojim upravlja Z., kao multilateralnom trgovinskom platformom, a li za razliku od MTP-a, na kojem je također moguće trgovanje primljenim instrumentima, prema odredbama Zakona o tržištu kapitala MTP nema isti status kao uređeno tržište. Ističe kako je osnovna razlika u razini transparentnosti te da je u instrumente kojima se trguje na MTP-u rizik investiranja veći od rizika investiranja u instrumente kojima se trguje na uređenom tržištu. Ponavlja kako je izdanim mišljenjem od 12. travnja 2012. dao tumačenje odredbe članka 97. stavak 1. točke 3. Zakona o osiguranju, odnosno definiciju nelikvidnih sredstava i to kao dionice koje ne kotiraju na organiziranom tržištu u skladu s odredbama Zakona o osiguranju, tada važećeg Zakona o tržištu

vrijednosnih papira i Zakonu o tržištu kapitala. Tvrdi kako je i prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju iz 2009. riječi „organizirano tržište“ valjalo tumačiti kao „uređeno tržište“, a sve u smislu Zakon o tržištu kapitala kojim se pojmovno ova dva trgovinska sustava uvode i razlikuju. Ističe kako je tada važeći Zakon o tržištu vrijednosnih papira propisivao uvjete organiziranog javnog trgovanja vrijednosnim papirima, trgovanjem vrijednosnih papira preko burze ili preko uređenih javnih tržišta te da su vrijednosni papiri mogli biti uvršteni na kotaciji burze ili uređenog javnog tržišta, pa se „dionicama koje kotiraju na organiziranim tržištima, samo moglo smatrati dionice uvrštene u kotacije burze ili kotaciju uređenog javnog tržišta. Navodi kako je novi Zakon o tržištu kapitala propisao, između ostalog, trgovanje financijskim instrumentima preko MTP-a te uređenog tržišta kojim upravlja burza, a stupanjem na snagu nove regulative prestaje se koristiti pojam kotacija i previđeno je samo uvrštenje u uređeno tržište na kojima se trguje financijskim instrumentima, dok je na MTP-u moguć samo prijam u trgovinu. Ističe kako je s obzirom na navedeno evidentno da se u članku 97. stavak 2. Zakona o osiguranju koriste izrazi „kotacija na organiziranim tržištima“ iz Zakona koji više nije na snazi te je stoga potrebno navedenu odredbu tumačiti prema važećim propisima, prema samoj svrsi i smislu odredbe. Ističe kako sukladno Zakonu o tržištu vrijednosnim papirima, kotacija pretpostavlja uvrštenje vrijednosnog papira, a uvrštenje financijskog instrumenta je prema Zakona o tržištu kapitala samo moguće na uređeno tržište burze uz određene uvjete. Nadalje ističe kako je u Zakona o izmjenama i dopuna Zakona o osiguranju iz 2009. zakonodavac riječ „organiziranim tržištima“ zamijenio riječima „uređeno tržište“. Citira odredbu članka 114. Zakona o osiguranju te ističe kako je u mišljenju naveo da dionice kojima se trguje na MTP-u nisu dionice koje kotiraju na organiziranim tržištima. U odnosu na mišljenje prof. O., koji tužitelj dostavlja uz tužbu, ističe kako se isti ne upušta u pravnu problematiku, niti nastoji s ekonomskog aspekta oboriti pravnu logiku zakonskih odredaba, kao što to nastoji prikazati tužitelj. Navodi kako prof. O. u svom mišljenju daje ekonomsko tumačenje u pogledu vrednovanja investicijskih instrumenata čime, eventualno, dovodi u pitanje ekonomsku logiku te da ni na koji način ne utječe na zakonske definicije, niti je dovodi u pitanje, a i da ne dira u stavove tuženika. Skreće pozornost na nekonzistentnost tužiteljeva postupanja, time i nastojanja da opravda svoje propuste u pogledu obvezne primjene Zakona o osiguranju. Ističe kako se navedena nekonzistentnost ogleda u tome da su dionice izdavatelja „M. d.d., D. d.d., E. d.d. i R. d.d.“, u vrijeme sastavljanja Zapisnika, baš kao i dionice izdavatelja Y. d.d., primljene u trgovinu na MTP te da je unatoč tome tužitelj navedena ulaganja ipak iskazao kao stavke odbitka u obrascu „IK-NO“ na poziciji IV.3 nelikvidna sredstva. Ističe kako je tužitelj na dan 31. ožujka 2012. dionice Y. d.d. i A. d.d. iskazao u obrascu A8 Dionice kojima se ne trguje na uređenom tržištu vrijednosnih papira, ako je njihov izdavatelj pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj. Smatra kako je postupanjem na opisan način tužitelj iskazao jasan stav u pogledu statusa navedenih dionica, odnosno da se istima ne trguje na uređenom tržištu. Skreće pozornost na činjenicu da su u obrascu A7 iskazuju Dionice kojima se trguje na uređenom tržištu vrijednosnih papira te da je tužitelj smatrao da dionice Y. d.d. i A. d.d. potpadaju pod tu kategoriju sam bi ih vodio u navedenom obrascu.

Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Podneskom od 13. prosinca 2012. (zaprimitelj na ovom sudu 14. prosinca 2012.) tužitelj se očitovao na navode tuženika. Istaknuo je kako se u cijelosti protivi navodima iznesenim u odgovoru na tužbu te da i nadalje ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Navodi kako je točno da se nije očitovao na navedeni Zapisnik, ali smatra kako to ne priječi njegovo pravo da u upravnom postupku osporava zakonitost pobijanog rješenja. Smatra kako mišljenje koje je dao tuženik nije obvezujuća za Sud te daje jedino Sud ovlašten odlučiti o tome jeli rješenje sukladno Zakonu ili ne. Tvrdi kako tuženik i nadalje uzima sebi za pravo da procjeni razloge zbog kojih zakonodavac u odredbi članka 97. stavka 2. Zakona o osiguranju nije termin „organiziranog tržišta“ zamijenio terminom „uređenog tržišta“. Smatra kako je tuženikovo tumačenje spornih odredaba neprimjenjivo, jer da bi se poštivao smisao pravnih normi potrebno je valjano interpretirati relevantne zakonske odredbe i u predmetnom slučaju odstupiti od doslovnog teksta istih. Ponovo se poziva i citira stavove iznesene u mišljenju prof. dr. sc. O. te i nadalje smatra kako je iz, u tužbi citiranih odredbi Zakona, vidljivo da je zakonodavac htio naglasiti različitost spornih termina, kada su u pitanju ulaganja u imovinu za

pokriće tehničkih pričuva, koja sa stajališta društva za osiguranje čine posebnu imovinu za pokriće obveza iz osiguranja te smatra kako je logično da se uvodi kriteriji „uređenog tržišta“, kao jedan od segmenata organiziranog tržišta za koje su propisani zahtjevniji uvjeti. Ponovno se poziva na odredbu članka 508. stavka 2. Zakona tržištu kapitala te ističe da pojam organiziranog tržišta, kojim se koristi odredba članka 97. Zakona o osiguranju, obuhvaća kako „uređeno tržište“, tako i MTP, pa je evidentno daje tuženik pogrešno primjeni odredbu članka 97. Zakona o osiguranju i članka 7. stavka 5. točke 3. Pravilnika o načinu izračuna kapitala, jamstvenog kapitala i adekvatnosti kapitala društva za osiguranja i društva za reosiguranje. Predlaže da se provede vještačenje po vještaku knjigovodstveno-financijske struke na okolnost iskazivanja ulaganja u sporne dionice. Nadalje ostaje kod navoda da se tužba usvoji u cijelosti.

Sud je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke. Izvršen je uvid u spis tuženika i uz tužbu dostavljanu dokumentaciju. Dana 25. travnja 2013. održana je usmena i javna rasprava na kojoj je sudjelovao tuženik u prisutnosti opunomoćenika i opunomoćenik tužitelja te je strankama u skladu odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143 /12. - dalje: ZUS) dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Tužitelj je na raspravi predao ovome sudu knjigovodstveno-financijsko vještačenje na okolnost iskazivanja ulaganja u dionice, kao nelikvidnih sredstava, izrađeno od strane stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo, računovodstvo i financije Z. R. te je istaknuo kako odustaje od dokaznog prijedloga za provođenjem spomenutog vještačenja predloženog u podnesku od 13. prosinca 2012. Predložio je da Sud sasluša navedenog vještaka, a radi obrazlaganja dostavljenog nalaza.

Tuženik je u bitnome na raspravi ponovio navode iznesene u obrazloženju osporavanog rješenja i odgovora na tužbu. U svezi naprijed dostavljenog dokaza od strane tužitelja napomenuo je da se dionicama Y. d.d. nije trgovalo od 28. lipnja 2012., a što je evidentno iz internetskih stranica Z. te je naveo da proizlazi da iste nisu likvidne odnosno lako unovčive. Istaknuo je kako saslušanje vještaka Z. R. neće razriješiti pitanje pojma organiziranog tržišta. Predao je ovome sudu presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Us-7968/2009 od 17. svibnja 2012.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je sukladno odredbi članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima spisa proizlazi da je tuženik kao nadzorno tijelo u okviru u svojih ovlaštenja (članak 15. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga, Narodne novine, broj 154/11., i 12/12.) proveo posredni nadzor nad poslovanjem tužitelja predmeta Stavke odbitka u kontekstu izračuna kapitala Društva u svrhu primjene pravila o upravljanju rizicima na dan 31. prosinca 2011. i 31. ožujka 2012. O provedenom nadzoru sastavljen je zapisnik o pregledu poslovanja od 16. svibnja 2012, a na koji zapisnik se tužitelj nije očitovao.

Odredbom članka 3. stavka 1. točkom 19. i 20. Zakona o tržištu kapitala (Narodne novine, broj 88/08., 146/08., 74/09.) propisano je da je Multilateralna trgovinska platforma (u daljnjem tekstu: MTP) multilateralni sustav kojim upravlja investicijsko društvo ili tržišni operater, a koji spaja ponudu i potražnju za financijskim instrumentima više zainteresiranih trećih strana. Spajanje ponude i potražnje odvija se prema unaprijed određenim jednoznačnim pravilima i rezultira ugovorom između ugovornih strana, sukladno odredbama ovog Zakona. Uređeno tržište je multilateralni sustav koji vodi i/ili kojim upravlja tržišni operater, i koji ispunjava sljedeće uvjete: a) spaja ili omogućava spajanje interesa trećih za kupnju i prodaju financijskih instrumenata, u sustavu, sukladno unaprijed određenim jednoznačnim pravilima i na način koji dovodi do zaključivanja ugovora u svezi s financijskim instrumentima koji su uvršteni radi trgovanja po njegovim pravilima i/ili u sustavu, b) posjeduje odobrenje kao uređeno tržište i c. redovito djeluje sukladno odredbama Dijela drugog ovog Zakona.

Prema odredbi članka 97. Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 151/05., 87/08., 82/09.) pri izračunu kapitala društva za osiguranje zbroj osnovnog i dopunskog kapitala umanjuje se za sljedeće stavke: 1. udjele u drugim društvima za osiguranje, koncernu osiguravatelja, bankama, burzovno-posredničkim društvima, društvima za upravljanje i drugim financijskim institucijama koji

su sukladni članku 9. stavku 1. ovoga Zakona, te ukoliko adekvatnost kapitala izračunavaju na temelju sličnih propisa, 2. ulaganja u podređene dužničke instrumente i druga ulaganja u osobe iz točke 1. ovoga stavka koja se radi poštivanja adekvatnosti kapitala tih osoba, uzimaju u obzir pri izračunu njihova kapitala i u kojima je udjel društva za osiguranje sukladan članku 9. stavku 1. ovoga Zakona, 3. nelikvidna sredstva. Nelikvidna sredstva iz stavka 1. točke 3. ovoga članka su dionice koje ne kotiraju na organiziranim tržištima te druga sredstva koja nije moguće unovčiti u trenutku kada je to nužno radi ispunjavanja dospjelih novčanih obveza.

Odredom članka 7. stavak 5. točka 3. Pravilnika o načinu izračuna kapitala, jamstvenog kapitala i adekvatnosti kapitala društava za osiguranje i društava za reosiguranje - (Narodne novine, broj 97/09., 42/10., 94/11. i 39/12.) pri izračunu kapitala, zbroj osnovnog i dopunskog kapitala (jamstveni kapital) umanjuje se za stavke navedene pod rednim brojem IV. kako slijedi: Pod rednim brojem IV. točka 3. upisuje se podatak o visini nelikvidnih sredstava, a podrazumijeva oblik imovine koji nije moguće brzo i lako zamijeniti u novac kada je to nužno radi ispunjavanja dospjelih novčanih obveza (kao npr. dionice koje ne kotiraju na uređenim tržištima kapitala, potraživanja po osnovi uplata na garancijski račun S. k. d. d.d., potraživanja po osnovi uplata u druge svrhe koje su namijenjene uzajamnom jamstvu za ispunjavanje obveza više osoba i druga sredstva).

Tužitelj, a što proizlazi iz Zapisnika o obavljenom nadzoru i osporavanoga rješenja ulaganja u dionice izdavatelja Y. d.d. u iznosu od 70.350.700,95 kuna i izdavatelja A. d.d. u iznosu od 22.339.080,00 kuna, nije u skladu s naprijed citiranom odredbom članka 97. stavak 1. točka 3. i stavka 2. Zakona iskazao kao odbitne stavke u obrascu IK-NO na poziciji IV.3 Nelikvidna sredstva. Opravdava se činjenicom da su naprijed spomenute dionice primljene na MPT za koju smatra da predstavlja organizirano tržište te da time ne potpadaju pod definiciju nelikvidnih sredstava.

Sagledavajući navedene zakonske odrede i citirane Zakone u cjelini može se zaključiti daje MTP je multilateralni sustav kojim upravlja Z., i to je alternativno tržište na kojem je veći rizik poslovanja nego na uređenom tržištu. Za razliku od izdavatelja čiji su financijski instrumenti uvršteni na uređenom tržištu, a koji su u skladu s člankom 327. Stavak 1. Zakona o tržištu kapitala dužni burzi dostaviti sve podatke koje burza smatra primjernima za zaštitu ulaganja i osiguranje nesmetanog funkcioniranja tržišta prema izdavateljima financijskih instrumenata uvrštenih na MTP-u postoje niži zahtjevi u odnosu na objavljivanje podataka javnosti. Proizlazi da je rizik investiranja s obzirom na niže zahtjeve koji se postavljaju pred izdavatelje instrumenata i instrumente kojima se trguje na MTP-u veći od rizika investiranja u instrumente kojima se trguje na uređenom tržištu. Zaključno MTP stoga nije dio uređenog tržišta Z.

Sudu se nadalje ukazuje nelogično ponašanje tužitelja nakon što je sam od tuženika zahtijevao izdavanje Mišljenja o tretiranju ulaganja u dionice društva Y. d.d. kao odbitne stavke u izračunu kapitala tužitelja. U navedenom mišljenju KLASA: 011-01/12- 05/7, URBROJ: 326-213-12-3 od 12. travnja 2012., tuženik je sukladno ovlasti propisanoj člankom 15. točka 9. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga, dao jasnu uputu o načinu postupanja kao i o tome da je odredbu članka 97. stavak 2. Zakona o osiguranju potrebno tumačiti prema važećim propisima, sukladno samoj svrsi i smislu odredbe te da riječi „organizirano tržište“ valja tumačiti kao „uređeno tržište“, a sve s obzirom na Zakon o tržištu kapitala kojim se pojmovno MTP i uređeno tržište razlikuju kao i s obzirom na činjenicu da je zakonodavac u odredbi članak 115. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju riječi „organiziranom tržištu“ zamijenio riječima „uređenom tržištu“. Osim toga navedeno je da sukladno Zakonu o tržištu vrijednosnim papirima kotacija pretpostavlja uvrštenje vrijednosnog papira, a uvrštenje financijskog instrumenta je prema Zakonu o tržištu kapitala samo omogućće u uređeno tržište burze uz određene uvjete. Naveo je nadalje, da u svrhu trgovanja financijskim instrumentom na MTP-u, financijski instrument nije uvršten (pa nema ni kotacije) već je isti samo primljen na trgovinu na MTP-u i iz toga razloga je mišljenja da dionice kojima se trguje na MPT-u nisu dionice koje kotiraju na organiziranom tržištu smislu odredbe članka 97. stavak 1. točke 3. Zakona o osiguranju.

S obzirom na cjelokupne podatke spisa i sve naprijed izneseno Sud prihvaća navod i stav tuženika iznesen u obrazloženju osporavanoga rješenja i u odgovoru na tužbu da ulaganja u dionice neuvrštene na uređenom tržištu potpadaju pod nelikvidna sredstva koja se kao odbitne stavke unose

pri izračunu kapitala sukladno odredbi članka 97. Zakona o osiguranju. Na navedeno upućuje i citirana odredba članka 7. stavka 5. točka 3. Pravilnika.

Isto tako ne može se u predmetnom slučaju s obzirom na jasna tumačenja uređenog tržišta i MTP i osnovne razlike između ta dva sustava tužitelj opravdavati samo činjenicom da MTP predstavlja organizirano tržište i da time ulaganja u naprijed spomenute dionice primljene na MTP ne potpadaju pod nelikvidna sredstva. Međutim, naglasak je na tome daje tužitelj ulagao u dionice koje nisu bile uvrštene u na uređeno tržište pa kao takve spadaju u nelikvidna sredstva i iste moraju biti iskazana na način kako je to naložio tuženik.

Osim toga i sam tužitelj je kako je to naveo tuženik u vrijeme sastavljanja Zapisnika ulaganja u dionice određenih izdavatelja uključujući i Y. d.d. primljene u trgovinu na MTP iskazao kao stavke odbitka u obrascu IK-NO na poziciji IV.3. Nelikvidna sredstva i na dan 31. ožujka 2012., dionice Y. d.d. i A. d.d. iskazao u obrascu A8 Dionice kojima se ne trguje na uređenom tržištu vrijednosnih papira ako je njihov izdavatelj pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj. Ovime se može zaključiti da je i tužitelj sam iskazao stav u pogledu statusa navedenih dionica.

Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za saslušanjem sudskog vještaka Z. R. koji je proveo knjigovodstveno-financijsko vještačenje na okolnost iskazivanja ulaganja u dionice kao nelikvidna sredstva, jer smatra imajući u vidu načelo učinkovitosti (članak 8. ZUS-a), daje činjenično stanje u upravnom postupku u cijelosti pravilno i potpuno utvrđeno i iskazi uz druge dokaze provedene u upravnom postupku ne bi doveli do drugačije odluke u predmetnoj upravnoj stvari. Kontrolirajući zakonitost predmetnog osporavanog akta analizom svih podataka predmeta ovaj sud nalazi da je tuženik o predmetnoj upravnoj stvari odlučio na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja primjenom odgovarajućih odredaba materijalnog zakona te o svemu dalo potpuno i logično obrazloženje, dok povredu pravila postupka ovaj sud nije našao. Osim toga nalaz i mišljenje spomenutog vještaka pribavljeno od strane tužitelja, kojeg nije odredio ovaj Sud ne može se uzeti kao dokaz i ne dovodi do drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari. Naime, kod izvođenja dokaza u upravnom sporu primjenjuje se Zakon o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03., 88/05., 84/08., 123/08., 57/11. i 148/11. i 25/13.) prema kojem vještačenje obavlja sudski vještak kojeg odredi sud na prijedlog tužitelja.

S obzirom na sve naprijed navedeno tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora je neosnovan, jer je odredbom članka 17. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 143/12. - dalje: ZIDZUS), koja se primjenjuje na temelju prijelazne odredbe članka 18. stavka 1. ZIDZUS-a, propisano da u upravnim sporovima svaka stranka podmiruje svoje troškove.

U Zagrebu, 3. svibnja 2013.

Sutkinja
M. D. H., v.r.

DNA:

1. Odvjetnik N. G., Odvjetničko društvo G. & P.,
2. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Miramarska 24 b, 10000 Zagreb uz spis tuženika
3. U spis